

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123468481
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Lisiová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2025:6123468481.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

9C/9/2024
A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
9C/9/2024 - 137
IČS: XXXXXXXXXXX

Image

file_0.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Alexandrou Lisiovou, v spore žalobkyne: D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, XXX XX H.- I. J., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Róbert Mendel s.r.o., so sídlom Sidónie Sakalovej 190/30, 014 01 Bytča – Veľká Bytča, IČO: 47 256 591, proti žalovanému: K. L. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX/XX, XXX XX M., N. O. P. X, právne zastúpená: JUDr. Ján Ondrášik, advokát so sídlom Q. R. XXXX/XXX, XXX XX M., IČO: 55 226 086, o zaplatenie 13.900 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

9C/9/2024
A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
9C/9/2024 - 137
IČS: XXXXXXXXXXX
I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

9C/9/2024
A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X
9C/9/2024 - 137
IČS: XXXXXXXXXXX

Odôvodnenie

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica doručeným dňa 22.11.2018 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 13.900 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 13.900 eur od 01.06.2023 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Návrh odôvodnila tým, že podľa čl. III bod 1 dohody o vypratání, o užívaní a o budúcom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, uzatvorenej medzi žalobkyňou, žalovaným a ich deťmi K. E. F., nar. XX.X.XXXX a I. F., nar. XX.X.XXXX, dňa 8.5.2022 (ďalej aj „dohoda“), sa žalovaný zaviazal v termíne do 31.5.2022 vypratať všetky hnutelné veci v zmysle prílohy k dohode z rodinného domu, garáže a pozemkov. Žalovaný si všetky hnutelné veci z rodinného domu a garáže reálne vypratával až ku dňu 11.10.2022. Uvedenú skutočnosť preukazuje aj email od žalovaného zo dňa 11.10.2022 adresovaný žalovanej. Z článku III bod 5 dohody vyplýva, že sa všetky strany dohody pre prípad nesplnenia povinnosti žalovaného vypratať jednotlivé nehnuteľnosti dohodli na zmluvnej pokute 100,- EUR za každý deň nevypratania nehnuteľnosti jednotlivo. Podľa článku III bod 5 uzatvorenej dohody bol žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni nájomné za užívanie hospodárskej budovy za obdobie od 1.1.2023 do 31.3.2023 vo výške 600,- EUR, t.j. po 200,- EUR za každý mesiac. Žalovaný bol v omeškani s vypratáním rodinného domu a garáže v období od 1.6.2022 do 11.10.2022, t.j. 133 dní, v dôsledku čoho mu podľa dohody vznikla povinnosť zaplatiť žalobkyni zmluvnú pokutu vo výške 26 600,- EUR, slovom dvadsaťšesťtisícšesťsto eur. Žalovaný nezaplatil podľa dohody žalobkyni nájomné za užívanie hospodárskej budovy za obdobie od 1.1.2023 do 31.3.2023 vo výške 600,- EUR. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom zmluvnej pokuty 26 600,- EUR a titulom nezaplateného nájomného 600,- EUR. Žalobkyňa sa z jej dobrej vôle rozhodla, že bude od žalovaného žiadať zaplatenie zmluvnej pokuty len vo výške 13 300,- EUR, slovom trinásťtisícristo eur, teda akoby za neodovzdanie len jednej vypratanej nehnuteľnosti. V takejto výške bola zaslaná žalovanému dňa 31.5.2023 a dňa 20.11.2023 aj výzva na dobrovoľné zaplatenie dlžnej sumy, na ktoré ale žalovaný nereagoval. Pokiaľ ide o dohodu a do nej rukou dopísané ustanovenia, tak tie boli dopísané na základe požiadaviek žalovaného v čase uzatvárania dohody. Uvedené skutočnosti, ale aj iné môžu ako svedkovia preukázať aj naše deti K. E. F., nar. XX.X.XXXX a I. F., nar. XX.X.XXXX. Žalobkyňa si uplatnila aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Základná úroková sadzba NBS uplatňovaná ku dňu 1.6.2023 (deň po zaslaní prvej výzvy) predstavovala 3,75%. V zmysle ustanovenia § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, si uplatňujeme zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75%.

2. Upomínací súd vo veci vydal platobný rozkaz 19Up/1963/2023 zo dňa 27.12.2023 proti ktorému podal žalovaný včas odpor. V odpore uviedol, že s uplatneným nárokom nesúhlasí a považuje ho za nedôvodný a najmä nepreukázaný. Dohodu o vypratání, o užívaní a o budúcom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva uzatvorenú dňa 08.05.2022 považuje za nevyváženú a neprímeranú a vo väčšej časti za absolútne neplatnú. Dohodu žalovaný uzatváral za (pre neho) nepriaznivých okolností v tiesni a pod tlakom vyhrážok zo strany účastníčky dohody č. 3 K. E. F. V čase uzatvárania dohody už v nehnuteľnosti, t.j. v byte ktorý mal byť predmetom vypratania fakticky nebýval. Dňa 29.04.2022 sa presťahoval do prenajatého bytu nachádzajúceho sa na adrese XXX XX I. XX. Odo dňa odsťahovania sa v byte trvalo nezdržoval a nemal do neho žiaden prístup resp. na to potreboval výslovný súhlas žalobkyne, ktorá musela byť v tom čase v byte prítomná. Zosúladiť časový harmonogram žalobkyne bolo v tomto smere častokrát náročné. Žalovaný mal vedomosť o tom, že žalobkyňa má záujem na uzavretí dohody o vyporiadaní BSM. Po rozvode manželstva o tom strany sporu niekoľkokrát komunikovali. O zámere žalobkyne (resp. ostatných účastníkov dohody) uzavrieť akúsi nepomenovanú dohodu o vypratání a užívaní nehnuteľností vedomosť už žalovaný nemal. Dňa 08.06.2022 (správne malo byť uvedené 08.05.2022), t.j. v deň uzavretia predmetnej dohody bol zo strany žalobkyne resp. účastníčky dohody č. 3 nečakane (bez predchádzajúcej dohody) privolaný do spornej nehnuteľnosti - bytu č. 1. Po dostavení sa do bytu bola žalovanému predložená predmetná dohoda na podpis. Dohodu pritom nikdy nevidel a nemal sa s ňou možnosť vopred oboznámiť. S obsahom dohody sa žalovaný oboznámil až v deň jej podpisu, na čo mu bola zo strany žalobkyne (resp. účastníčky dohody č. 3) poskytnutá lehota v dĺžke maximálne 5 minút. Je zrejmé, že s obsahom sa žalovaný úplne neoboznánil a ako právne nezalá osoba niektorým ustanoveniam vôbec nerozumel. Požiadavka nechať si dohodu revidovať právne znalou osobou bola zamietnutá. Pokiaľ mal žalovaný k dohode pripomienky, tie žalobkyňa resp. účastníčka č. 3 odmietla. Počas uzatvárania dohody bola

v byte prítomná žalobkyňa a účastníčka dohody č. 3 (dcéra strán sporu). Účastník dohody č. 4 (syn strán sporu) I. F. nebol pri jej uzatváraní prítomný, nakoľko sa nachádzal pracovne vo Švédsku. Tvrdenia žalovanej o tom, že pri podpise boli prítomní všetci účastníci dohody nie sú pravdivé. Účastník dohody č. 4 pred žalovaným dohodu nepodpisal a je otázkou, či na žalobkyňou predloženej dohode sa nachádza práve jeho podpis. V tomto smere žalovaný predkladá dôkaz - jeho rovnopis uzavretej dohody, v ktorej absentuje podpis účastníka č. 4 (podpis účastníčky dohody č. 3 sa zrejme nedopatrením nachádza na mieste podpisu účastníka č. 4). Dôkaz: dohoda o vypratání, o užívaní a o budúcom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva Celé okolnosti ohľadom uzavretia dohody považuje žalovaný za neštandardné. Účastníčka dohody č. 3 vytvárala počas stretnutia na žalovaného nátlak. Vyhrážala sa mu, že pokiaľ dohodu okamžite neuzatvorí, tak jeho osobné veci nachádzajúce sa v nehnuteľnostiach zadrží, zamedzí k nim prístup a do budúca mu ich nevydá. Žalovaný z obavy o stratu osobných vecí dohodu podpísal, a to aj napriek tomu že s ňou nebol v celosti oboznámený resp. že niektorým ustanoveniam nerozumel. V deň uzatvárania dohody žalovaný nemal vedomosť o existencii ustanovenia o zmluvnej pokute, s čl. III. bod 5 sa oboznámiť nestihol (kvôli krátkosti času) a lehotu 31.05.2022 (čl. III. bod 1) chápal ako lehotu na odsťahovanie sa z nehnuteľností. Žalovaný považuje dohodu v časti za absolútne neplatnú, neurčitú, nezrozumiteľnú a nevykonateľnú. V zmysle čl. III. bod 1 dohody vyplýva, že žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosti (byt č.1 a garáž) najneskôr do 31.05.2022, pričom zoznam vymedzených hnutelných vecí sa mal nachádzať v prílohe, ktorá mala tvoriť neoddeliteľnú súčasť dohody. Takýto zoznam hnutelných vecí však v skutočnosti neexistuje a k dohode žiadna príloha neprislúcha. Hnutelné veci, ktoré mali tvoriť predmet vypratania teda nie sú nijakým spôsobom vymedzené. S výslovným zvoľením bol žalovaný v nehnuteľnostiach (byt č. 1 a garáž) v lehote do 31.05.2022 niekoľkokrát, pričom do určeného termínu vypratol všetky svoje osobné veci (oblečenie, doklady, hygienické potreby a pod.). Po tomto termíne ostali v nehnuteľnostiach iba veci nepatrné hodnoty (napr. náradie, kvety, magnetky a pod.) resp. veci tvoriace BSM účastníkov konania. Žalovaný podotýka, že tieto veci (v e-mailovej správe z 11.10.2022 ich nesprávne označuje za osobné) zostali v nehnuteľnostiach s vedomím žalobkyne. Žalobkyňa do októbra 2022 žalovaného nikdy nevyzvala na to, aby si tieto veci prišiel vypratať, na zmluvnú pokutu ho neupozornila a taktiež nikdy nevyužila svoje právo vypratať tieto hnutelné veci na náklady žalovaného, čo jej vyplývalo z čl. III. bod 3 dohody. Žalovaný teda nemal a ani nemohol mať vedomosť o tom, aké veci má z predmetných nehnuteľností vypratať. Ako aj sám

naznačuje v e-mailovej správe z 11.10.2022 o ďalšie veci ani záujem nemal a dobrovoľne ich ponechal žalobkyňi. Žalovaný namieta (resp. spochybňuje) platnosť ustanovenia o zmluvnej pokute. Žalobkyňa nie je, a v čase uzatvárania dohody ani nebola vlastníčkou nehnuteľností, nakoľko z listu vlastníctva č. XXXX založeného pre k.ú. I. J. a z listu vlastníctva č. XXXX založeného pre k.ú. I. J. vyplýva, že výlučnou vlastníčkou sporného bytu č. 1 a garáže je D. E. F., nar. XX.XX.XXXX (t.j. účastníčka dohody č. 3). Z uvedeného dôvodu sa naskytuje otázka, či žalobkyňa vôbec môže požadovať plnenie zo zmluvnej pokuty a či takéto ustanovenie je platné. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa nie je oprávnená požadovať akýkoľvek nárok titulom zmluvnej pokuty, ktorá ako zabezpečovací inštitút ochraňuje výlučne vlastníčku nehnuteľnosti D. E. F., nar. XX.XX.XXXX. Z tohto dôvodu žalovaný vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Tá nie je účastníčkou hmotno-právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje uplatnený nárok. To aj napriek tomu, že sa vo vopred predpísanej dohode označuje ako účastníčka, ktorej má žalovaný zmluvnú pokutu platiť. Takéto ustanovenie nemôže byť za žiadnych akceptovateľné a platné. Žalovaný podotýka, že medzi ním a D. E. F. nebol žiadny nájomný vzťah a nemal s ňou uzatvorenú ani žiadnu inú obdobnú zmluvu alebo dohodu. Spolu so žalovanou užíval predmetnú nehnuteľnosť s predchádzajúcim súhlasom a vedomím vlastníčky. Zmluvná pokuta, ako zabezpečovací inštitút v zmysle Občianskeho zákonníka, má charakter vedľajšieho práva k hlavnému záväzkovému vzťahu, t.j. má vždy vzťah k porušeniu povinnosti v hlavnom záväzkovom vzťahu. V zmysle právnej teórie má zmluvná pokuta najmä reparačnú funkciu, tzn. slúži na náhradu vzniknutej škody resp. preberá a nahrádza prípadnú zodpovednosť za škodu. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že v tomto smere je nevyhnutné skúmať platnosť dojednania o zmluvnej pokute najmä z hľadiska dobrých mravov s prihliadnutím na celkové okolnosti úkonu, pohnútky účastníkov a účel, ktorý sa dojednaním zmluvnej pokuty sledoval. Z hľadiska primeranosti výšky zmluvnej pokuty je potrebné vziať do úvahy aj hodnotu zabezpečovanej povinnosti. V danom prípade je hodnota zabezpečovanej povinnosti zanedbateľná. Nevypratáním ostatných vecí (ktoré navyše ani neboli nijakým spôsobom špecifikované) nevznikla žalobkyňi žiadna finančná škoda a ani iná ujma. Je taktiež potrebné dodať, že žalobkyňi žiadna škoda (iná ujma) ani nehrozila. Z jej konania možno usudzovať, že jej hnutelné veci nijakým spôsobom neprekážali a v prípade opaku mala možnosť ich vypratať na náklady žalovaného. Žalobkyňa však veci nevypratala a len účelovo čakala na navyšovanie celkovej výšky zmluvnej pokuty.

Zanedbateľná je aj samotná hodnota hnutelných vecí. Vo svojej podstate sa ani nejedná o osobné veci žalovaného, tie vypratá pri sťahovaní sa do nájomného bytu resp. boli vypratane do 31.05.2022. Hnutelné veci, ktoré žalovaný so súhlasom žalobkyne vypratá boli najmä veci patriace do BSM, a teda aj vo vlastníctve žalobkyne resp. iné hnutelné veci bez väčšej hodnoty. Je teda zjavné, že účelom dojednania zmluvnej pokuty bola pohnútkou žalobkyne neoprávnené sa obohatiť na úkor žalovaného. V tomto smere žalovaný poukazuje aj na výšku zmluvnej pokuty, ktorú považuje za zjavne neprimeranú a najmä v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranosť výšky zmluvnej pokuty možno posudzovať s ohľadom na vzájomný pomer pôvodnej a sankčnej povinnosti. Je absurdné a právne neudržateľné, aby za nevypratanie prakticky bezvýznamných a nehodnotných hnutelných vecí žalobkyňa inkasovala zmluvnú pokutu vo výške 100 eur za deň. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalovaný poukazuje na absolútnu neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute resp. je názoru, že platnosť ustanovenia o zmluvnej pokute musí byť posúdená príslušným súdom. V prípade, ak by mal príslušný súd opačný právny názor, žalovaný si dovoľuje upozorniť na moderačné právo súdu znížiť neprimerane vysokú zmluvnú pokutu v zmysle § 545a Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sa jedná o nárok žalobkyne z titulu nezaplatenia nájomného za užívanie hospodárskej budovy žalovaný uvádza, že v období uvádzanom žalobkyňou (t.j. od 01.01.2023 do 31.03.2023) strany sporu nehnuteľnosť vlastnili v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v pomere 1/1 k celku. Táto skutočnosť je konštatovaná aj v samotnej dohode zo dňa 08.05.2022. Žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva až na základe uznesenia OS Žilina zo dňa 09.11.2023, t.j. v čase kedy žalovaný už hospodársku budovu dávno neužíval. Považoval za absurdné, aby žalobkyňa požadovala od žalovaného (ako vlastníka nehnuteľnosti) plnenia nájomného a na základe dohody mu umožňovala túto nehnuteľnosť užívať. Toto právo mal žalovaný ako vlastník zaručené. To na rozdiel od žalobkyne, ktorá od neho požaduje nájomné bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalovaný považuje aj v tejto časti dohodu za absolútne neplatnú, odporujúcu akejkolvek logike a najmä príslušným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ako aj Ústavy Slovenskej republiky. Nad rámec tejto argumentácie žalovaný uvádza, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená ani riadna nájomná (resp. iná obdobná) zmluva. Dohoda zo dňa 08.05.2022 nájomnú zmluvu za žiadnych okolností nenahrádza. Nárok na zaplatenie istiny spolu s príslušenstvom nie je relevantne preukázaný. navyše podaný návrh žalovaný považuje za účelový zmätočný a neurčitý. V návrhu nie sú ani konkrétne špecifikované nehnuteľnosti, ktoré mal žalovaný vypratáť resp. za ktoré mal uhrádzať nájomné. Žalovaná dôvodnosť podaného návrhu preukazuje iba dohodu o vyprataní, o užívaní a o budúcom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, ktorú žalovaný uzatvoril v tiesni a pod nátlakom. Okrem toho považuje ustanovenia dohody týkajúce sa vypratania, zmluvnej pokuty a úhrad nájomného za sporné, pričom ich platnosť týmto namieta. Žalobkyňa taktiež preukazuje svoj nárok e-mailovou správou zo dňa 11.10.2022. Z tejto správy nijakým spôsobom nevyplýva, že by si žalovaný (v prípade platnosti ustanovení dohody) svoju povinnosť vypratáť predmetné nehnuteľnosti nesplnil. Iné relevantné dôkazy žalobkyňa neuvádza.

3. Žalobkyňa v žalobnej replike uviedla, že žalovanej sumy sa domáhala v zmysle dohody o vyprataní, o užívaní a o budúcom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, uzatvorenej medzi ňou ako žalobkyňou, žalovaným a ich dvoma deťmi K. E. F., nar. XX.X.XXXX a I. F., nar. XX.X.XXXX, dňa 8.5.2022 (ďalej pre účely vyjadrenia aj ako „dohoda“). Podľa dohody sa žalovaný zaviazal v termíne do 31.5.2022 vypratáť všetky hnutelné veci v zmysle prílohy k dohode z rodinného domu, garáže a pozemkov. Žalovaný si všetky hnutelné veci z rodinného domu a garáže reálne vypratá až ku dňu 11.10.2022. Žalovaný bol teda v omeškani s vypratáním rodinného domu a garáže v období od 1.6.2022 do 11.10.2022, t.j. 133 dní, v dôsledku čoho jej podľa dohody vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 26.600,- EUR, slovom dvadsaťšesťtisícšesťsto eur. Žalovaný nezaplatil nájomné za úplné užívanie hospodárskej budovy za obdobie od 1.1.2023 do 31.3.2023 vo výške 600,- EUR, čo si tiež dohodli v dohode. Aj keď bol žalovaný povinný zaplatiť titulom zmluvnej pokuty sumu 26.600,- EUR, uplatnila si nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty len vo výške 13.300,- EUR, teda akoby za neodovzdanie len jednej vypratanej nehnuteľnosti. Ako dôkazy priložila dohodu o vyprataní, o užívaní a o budúcom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, email zo dňa 11.10.2023, výzvu na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle dohody a navrhla výsluch jej ako strany konania a ich detí. Dohoda nebola uzatváraná v tiesni a v žiadnom prípade nie pod jej alebo dcériným nátlakom. To pre povahu žalovaného ani neprichádzalo v úvahu. Práve naopak. Ona, ale aj deti boli zo strany žalovaného dlhé roky doslova tyranizované, žalovaného sa bála a dlho hľadala odvahu, aby sa s ním rozviedla. K okolnostiam jeho správania sa, ktoré vyústilo aj do jeho právoplatného odsúdenia v trestnom konaní, sa podrobnejšie vyjadří priamo na pojednávaní. Nevedela, čo by malo byť na dohode nevyvážené, keď sa mu niekoľko mesiacov od rozvodu doprosovala, aby rodinný dom a garáž, ktoré nikdy nevlastnil, opustil a aby jej umožnil užívať hospodársku budovu, ktorá bola spoločná, ale ona do nej posledné štyri roky pred

rozvodom nemala prístup. Vyzval ju, aby mu odovzdala kľúče a radšej ich dobrovoľne odovzdala. Pravdou je, že žalovaný odišiel z bytu dňa 10.5.2022, kedy jej aj odovzdal kľúče od rodinného domu. Tvrdenie žalovaného o tom, že bol problém sa časovo zosúladiť, sa nezakladá na pravde. Je dôchodkyňa a okrem toho, že ráno odprevádzala vnuka do materskej školy, bola každý deň od 8.00 hod doma. Nie je pravdou, že žalovaný o plánovanom uzatvorení dohody nevedel. Preto, že sa s ním nedalo na ničom dohodnúť, opakovane ho urgovala, aby sa dohodli na tých okruhoch problémov, ktoré boli nakoniec zakomponované do dohody. Dohoda v znení, ktoré sa nakoniec odsúhlasilo, bolo nie prvou verziou a už aj pred tým žalovanému predkladala iné návrhy znenia dohody. Žalovaný si návrh dohody riadne preštudoval, dokonca s ním odišiel do spálne. Od momentu, ako mu návrh dohody predložili, až do času jej podpísania, uplynuli cca 3 hodiny. Rukou upravené časti dohody boli vykonané na základe jeho požiadaviek. Poprela, že by žalovaný žiadal čas na to, aby si dal dohodu pozrieť inej osobe. Syn nebol vo Švédsku, ale je pravda, že priamo v miestnosti sa pri podpisovaní dohody nenachádzal. Ak chýba na dohode jeden podpis, je to asi preto, že si žalovaný svoje vyhotovenie dohody zobral bez toho, aby počkal na jej podpísanie všetkými účastníkmi dohody. Na dohode chýba podpis dcéry. Žalovaný nekonal pod nátlakom a ustanoveniam o zmluvnej pokute porozumel veľmi dobre a na základe jeho požiadaviek ju museli meniť znenie článku III dohody, vrátane ustanovení o zmluvnej pokute. Zoznam hnutelných vecí samozrejme existuje a ako prílohu k dohode ho nepriložili asi omylom. Zoznam vecí vypracoval žalovaný vlastnou rukou a každú stranu spolu s deťmi podpísali pri uzatváraní dohody. Nie je pravdou, že si žalovaný vypratá všetky veci do 31.5.2022. Žalovaný bol v byte ešte minimálne dňa 7.10.2022 a dňa 9.10.2022. Dňa 04.09.2022 bola v súvislosti s tým dokonca privolaná aj hliadka polície, čo sa dá pravdepodobne v prípade potreby preukázať. Okrem toho uvedená skutočnosť vyplýva aj z emailovej komunikácie, kde časť z uvedených vecí aj demonštratívne vymenoval. Nie je pravdivé jeho tvrdenie, že ani nevedel, aké veci má ešte z bytu vypratať a uvedené vyplývalo aj zo zoznamu hnutelných vecí. Je pravdou, že už v čase uzatvorenia dohody nebola vlastníčkou bytu. Byt, ale aj iné časti rodinného domu, v ktorých mal žalovaný svoje veci, ale užívala výhradne ona, ako oprávnená z vecného bremena a bola osobou, ktorú tento stav obmedzoval a najmä jej žalovaný znepríjemňoval život tým, že do rodinného domu opakovane chodil. Preto sa dohodli, že osobou, ktorá bude mať nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty pre porušenie povinností zo strany žalovaného bude ona. Výšku zmluvnej pokuty nepovažuje za neprimeranú a jej výšku nenamietal v čase uzatvorenia dohody ani žalovaný. Okrem toho si ju uplatňuje len v rozsahu 1/2, tak, ako už uviedla v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu. Každý, čo by prežil so žalovaným to, čo musela ona a ich deti, by nepovažoval výšku zmluvnej pokuty za neprimeranú. Boli to naozaj ťažké roky spoločného života. Veci, ktoré si mal žalovaný vypratať, jej prekážali. Ešte kým spolu žili, bol dom, garáž a hospodárska budova doslova zapratané vecami, ktoré boli zbytočné a ktoré žalovaný „naznašal“ domov. Uviedla, že je pravdou, že žiada nájomné za užívanie hospodárskej budovy, ktorej boli bezpodieloví spoluvlastníci manželov. Žiada ho ale zaplatiť za obdobie, keď bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo rozvodom a žalovaný aj napriek tomu užíval hospodársku budovu výhradne sám, pričom jej do nej neumožnil prístup a kľúče vlastnil len on. Pokiaľ má žalovaný problém s pojmom „nájomné“, je možné to vnímať aj ako nepomenovanú odplatu za výhradné užívanie spoločnej nehnuteľnosti. Navrhla vykonať dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov, zoznam hnutelných vecí a emailovou komunikáciou.

4. Žalovaný v žalobnej replike zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odpore a uviedol, že beznátlakový a vopred premyslený súhlas na uzavretie dohody, ktorá obsahuje nevyvážené ustanovenia vo neprospech strany odporuje akejkoľvek logike, ako aj vážnosti a určitosti takéhoto právneho úkonu. Mal zato, že je len ťažko predstaviteľné, že žalovaný bol na uzatvorenie dohody urgovaný, s jej obsahom vopred oboznámený resp. že mu bol poskytnutý dostatočný čas na preštudovanie. V takom prípade, by (alebo aj hociktorá iná osoba spôsobilá na právne úkony) za žiadnych okolností dobrovoľne neuzatvoril dohodu, ktorá ho zaviazuje uhrádzať nájomné za nehnuteľnosť v jeho vlastníctve resp. zmluvnú pokutu vo výške 100 eur za každý deň omeškania. To navyše v období kedy už de facto predmetný byt neobýval a ani sa v ňom nezdržiaval. Mal zato, že je zrejme, že žalobkyňa nebola pri uzatváraní takejto dohody dobromyseľná. Právny úkon urobila iba s finančnou motiváciou obohatiť sa na úkor žalovaného, čo odporuje účelu zmluvnej pokuty vyplývajúcej z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj samotnému charakteru takéhoto právneho vzťahu. Výška zmluvnej pokuty v sume 100 eur za každý deň omeškania podľa názoru žalovaného odporuje dobrým mravom (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom nepoctivému konaniu žalobkyne nemôže byť poskytnutá právna ochrana. Žalobkyňa primeranosť výšky zmluvnej pokuty zdôvodňuje zhoršeným manželstvom a snaží sa navodiť dojem, že bola (ako aj deti) tyranizovaná. Žalovaného sa mala navyše báť a údajne hľadala odvahu na rozvod. Uvedené sa nezakladá na pravde a tieto tvrdenia s predmetným sporom nijako nesúvisia. V opačnom prípade mohla

žalobkyňa využiť všetky dostupné prostriedky ochrany vyplývajúce jej z právneho poriadku Slovenskej republiky už skôr. Rovnako jej nebránilo nič v skoršom podaní návrhu na rozvod, čím nepochybne mohla doceliť odlúčenie od manžela. Žalovaný podotýka, že ešte aj po rozvode strany sporu istý čas tvorili spoločnú domácnosť. Je nemysliteľné, aby sa žalobkyňa domáhala akejsi satisfakcie z dôvodu príkoria, tým že ju premietne do zabezpečovacieho inštitútu resp. tým, že od žalovaného bude požadovať nájomné za majetok aj v jeho vlastníctve. Uvedené nemožno za žiadnych okolností nahrádzať inštitútom zmluvnej pokuty a ani nájomným. Pokiaľ sa jedná o zoznam huteľných vecí, je pravdou že ten bol vypracovaný žalovaným. Zoznam však bol vypracovaný za účelom vyporiadania BSM strán sporu. To vyplýva aj z čl. II. bod 1 písm. b) dohody, kde je uvedené že účastníčka dohody č. 1 sa stane výlučnou vlastníčkou huteľných vecí podľa prílohy, ktorá je súčasťou dohody (všetky veci s výnimkou, tých pri ktorých je vyznačené x), ako aj z čl. II. bod 1 písm. c) dohody. Napriek uvedenému ustanoveniu, zoznam huteľných vecí ani prílohu dohody netvoril. Zoznam obsahuje všetky huteľné veci nadobudnuté počas manželstva účastníkov strán sporu a na jeho podklade sa strany dohodli, ktoré veci pripadnú do výlučného majetku žalobkyne a žalovaného. Žalovaný dôrazne rozporoval, že by mal byť zoznam vypracovaný za účelom vypratania huteľných vecí. Tieto skutočnosti chce účelovo navodiť žalobkyňa z dôvodu, aby sa nedostala do dôkaznej núdze a uniesla tak svoju procesnú povinnosť podprieť tvrdenia dôkazmi. Uvedený dôkaz však nemožno považovať za relevantný, nakoľko nebol vyhotovený za účelom, ktorý uvádza žalobkyňa. Žalobkyňou predložený zoznam nie je jeho originálom. Tým disponuje výlučne žalovaný a predložil ho ako dôkaz. Zoznam žalobkyne je zjavne pozmenený. V časti zoznamu huteľných vecí nachádzajúcich sa na „schodišti“ je v pravom hornom rohu doplnené v obdĺžnikovom ráme veľké „X“ s dodatkom „si berie pre“ (bez pokračovania). To v originálnom vyhotovení absentuje. Zoznam je navyše doplnený o podpisy. Žalobca rozporuje skutočnosť, že by zoznam podpísal. Podpisy nachádzajúce sa na zozname predloženom žalobkyňou nepatria žalovanému. Na podpísanie zoznamu nebol nikdy žiaden dôvod, nakoľko mal slúžiť iba ako pomôcka pri delení majetku. V prípade, ak bude žalobkyňa naďalej zastávať názor, že zoznam huteľných vecí mal byť vypracovaný za účelom ich vypratania, žalovaný navrhne znalecké dokazovanie na vypracovanie znaleckého posudku znalcom z odboru písomoznalectva, a to za účelom overenia pravosti podpisu žalovaného. Žalobkyňa svoje tvrdenia preukazuje aj mailovou komunikáciou a mail od žalovaného považuje ako dôkaz nevypratania a nesplnenia podmienky vyplývajúcej z dohody. Žalovanému však nie je zrejme prečo sú obsahom tejto komunikácie huteľné veci, ktoré sa na zozname buď nenachádzajú alebo nie sú označené ako veci, ktoré mal podľa nej vypratať (označenie písmenom „X“). Jedná sa napr. o magnetky, medaile, poháre z haly, multikrájač z kuchyne alebo plechová skriňa na náradie, t.j. veci ktoré mal žalovaný demonštratívne vymenovať. Tento mail teda nemôže preukazovať skutočnosť, že žalovaný vypratal huteľné veci po termíne, pokiaľ sa teda malo jednať o veci vychádzajúce zo zoznamu (ako to uvádza žalobkyňa). Žalovaný zotrval na námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. Rovnako má za to, že ustanovenie o zmluvnej pokute je neplatné. Byť, spoločné priestory a ostatné časti užívali strany sporu spoločne, a to až do momentu odsťahovania sa žalovaného. Skutočnosť, že je žalobkyňa v postavení oprávnenej z vecného bremena ešte nezakladá predpoklad, že by jej nevypratáním vecí mala hroziť akákoľvek škoda. Vznik alebo hrozba škody nebola ani nijako osvedčená. Rovnako žalobkyňa nepreukázala, že by ju mal tento stav akokoľvek obmedzovať. Skutočnosť, že žalovaný do nehnuteľnosti opakovane chodil nemožno so zmluvnou pokutou akokoľvek spájať. Akým iným spôsobom mali byť veci vypratane. Na tom, že bude mať žalobkyňa nárok na výplatu zmluvnej pokuty sa strany sporu nijako nedohodli. Bola to jej výslovná vôľa. Taktiež nie je pravdou, že by mal žalovaný užívať stavbu hospodárskej budovy výhradne sám a žalobkyňa mal znemožňovať prístup. Obe strany sporu boli vlastníkami tejto nehnuteľnosti a svoje vlastnícke práva boli oprávnení uplatňovať v rovnakej miere. Rovnako teda užívala hospodársku budovu aj žalobkyňa. Žalovaný nemá problém s pojmami, avšak s bezdôvodnými nárokmi súhlasiť nemôže. Žalovaný všetky tvrdenia žalobkyne rázne odmieta. Uviedol, že je zrejme, že žalobkyňa nedokáže relevantne osvedčiť vznik nároku na výplatu zmluvnej pokuty, jej výšku, ako aj plnenie za užívanie nehnuteľnosti. Svoju argumentáciu podopiera jedine uzatvorenou dohodou. Iné dôkazy sú buď irelevantné, nepravé alebo si priamo odporujú (napr. mail a zoznam). Z konania žalobkyne vyplýva jedine účelovosť a ziskuchtivosť. Naproti tomu žalovaný svoje tvrdenia preukázal a súdu predložil dôkazy, ktoré ich vierohodnosť podporujú. S poukazom na uvedené navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

5. Súd vo veci nariadil termín pojednávania na 11.06.2025 na, ktorý sa dostavili strany sporu ako aj ich právny zástupcovia, a na ktorom súd spor prejednal a rozhodol. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že sa v celom rozsahu sa pridrižiava všetkých písomných vyjadrení tak ako vyplynulo zo žaloby, aj z vyjadrenia k odporu zo dňa 14.2.2024. Nároku sa domáha titulom neuhradenej

zmluvnej pokuty v zmysle dohody o vypratani o užívaní a o budúcom vyporiadani bezpodielového spoluvlastníctva, ktorá bola medzi stranami sporu a ich deťmi K. E. F. a I. F. uzatvorená dňa 08.05.2022. V zmysle dohody bolo medzi stranami sporu a ďalšími dvoma účastníkmi okrem iného dohodnuté, že žalovaný sa odsťahuje z rodinného domu do 10.5.2022 a byt č. 1 v RD povalu, pivnicu a garáž vyprace najneskôr do 31.05.2022. Pre prípad, ak by nedošlo k splneniu uvedenej povinnosti zo strany žalovaného, bolo medzi účastníkmi dohody v zmysle článku 3, bod 5 dohodnuté, že za každý deň nevypratania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyňi zmluvnú pokutu vo výške 100 Eur a to jednotlivo za každú nehnuteľnosť. Žalovaný nedodržel podmienky Dohody s vypratanim RD a garáže sa dostal do omeškania a k úplnému vyprataniu RD a garáže došlo až 11.10.2022. Žalovaný bol v omeškani od 01.06.2022 do 11.10.2022, teda 133 dní. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa mala nárok v zmysle dohody na uplatnenie zmluvnej pokuty za každú nehnuteľnosť jednotlivo, a za každý deň vo výške 100 Eur, vznikol jej nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 26.600 Eur. Ako uviedli aj vo výzve ktorá predchádzala podaniu žaloby, nie je účelom žalobkyne finančne zlikvidovať žalovaného, ide jej len o určitú satisfakciu, a principiálny postoj a preto žalovaného vyzvala aj zažalovala len na zaplatenie polovice zmluvnej pokuty vo výške 13.300 Eur. V zmysle Dohody, ktorá bola na žiadosť žalovaného pri jej uzatvorení modifikovaná, mal žalovaný vypratať spoločnú hospodársku budovu, v lehote do 31.3.2023 s tým, že sa s ostatnými účastníkmi dohodli, dohodol na zaplatení nájomného vo výške 200 Eur/mesačne v období od 01.01.2023-31.03.2023. Ani uvedenú odplatu za výlučné užívanie spoločnej nehnuteľnosti žalovaný nezaplatil, preto sa žalobkyňa podanou žalobou domáha zaplatenia sumy 13.900 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Pokiaľ ide o samotnú dohodu, táto bola uzatváraná dňa 08.05.2022 v RD ktorý v tom čase vlastnila účastníčka dohody č. 3, to je dcéra strán sporu. Pri podpise dohody boli žalobca, žalovaný a dcéra strán sporu. Syn žalobkyne a žalovaného podpísal dohodu pred tým, a v čase jej podpisu sa v RD nenachádzal. Okolnosti za akých došlo k uzatváraniu dohody popísal vo vyjadrení k odporu a v prípade potreby sa k nim vyjadri žalobkyňa resp. ako svedkovia, deti strán sporu. Ako príloha dohody bol aj rukou vypracovaný zoznam hnutelných vecí, podľa jednotlivých častí bytu a RD, ktoré v tom čase užívali strany sporu. Uvedený zoznam vypracoval a vlastnou rukou spísal žalovaný. Žalovaný tento zoznam vyhotovil v originál, a v čase keď sa uzatvárala dohoda, sa vyhotovila jeho ftk., na ktorú vlastnou rukou žalobkyňa dopísala v hornej časti strany, kde je uvedené schodište „x, resp., krížik s informáciou, že takto označené veci, si berie žalovaný. Uvedený zoznam hnutelných vecí spracovával žalovaný niekoľko týždňov pred tým, ako došlo k uzatvoreniu samotnej dohody. Bolo tomu tak z dôvodu, že medzi účastníkmi dohody už niekoľko mesiacov prebiehali rokovania o tom, aby sa žalovaný z RD dobrovoľne odsťahoval, a aby si so sebou zobral ja všetky veci, ktoré sa v priestoroch RD, v garáži a v hospodárskej budove nachádzali. Priestory, ktoré spoločne užívali žalobkyňa a žalovaný ale aj iné spoločné priestory, ktoré žalovaný ani nikdy nevlastnil, boli „zapratané“ veľkým množstvom nepotrebných vecí, ktoré žalovaný do uvedených nehnuteľností naznášal. Žalovaný aj napriek tomu, že nebol ich vlastníkom, bránil ostatným účastníkom dohody, a teda vrátane vlastníkov, užívať im časti predmetných nehnuteľností, pričom ich mal umiestnené aj elektronické zariadení, ktoré mu hlásilo pohyb účastníkom dohody v predmetných častiach nehnuteľnosti a pokiaľ chceli vstúpiť napr. do pivnice, tak jemu to jeho signalizačné zariadenie hlásilo, na čo následne neadekvátnym spôsobom reagoval. To, že si žalobkyňa a žalovaný spolu s deťmi dohodli v dohode predmetom ktorej bolo odsťahovanie žalovaného vypratanie nehnuteľnosti a následne dohoda o vyporiadani BSM vo výške tak ako bolo uvedené, nebolo svojvoľné. Tak, ako uviedli aj vo vyjadrení, žalovaný sa dlhé roky dopúšťa voči žalobkyňi a jej deťom týrania za čo bol aj právoplatne odsúdený trestným rozkazom OS Žilina zo dňa 20.12.2006. V zmysle skutkovej vety obžaloby a výroku trestného rozkazu vyplýva že k takémuto konaniu dochádzalo min. od roku 1999 do roku 2006. Toto konanie nasledovalo aj následne a preto sa žalobkyňa spolu s jej dcérou, ktorá sa v roku 2021 stala výlučnou vlastníčkou RD, pokúšali už v priebehu rozvodu, ktoré bolo zrealizované na základe tretieho návrhu, ktorý žalobkyňa počas manželstva podala, bol žiadaný opakovane o vystahovanie z RD, na čo žalovaný ale nereflektoval, a aj napriek tomu, že mal od sept. 2021 v predmetom RD zrušený trvalý pobyt. Uvedené skutkové tvrdenia uviedol z dôvodu, že dojednanie o zmluvnej pokute aj následný postup žalobkyne nebol svojvoľný, mal svoje opodstatnenie v tom, aký bol ťažký život so žalovaným a v žiadnom prípade sa zo strany žalobkyne a jej dcéry nemohli jednať o postup v rozpore s dobrými mravmi. Záverom pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že bol v tiesni, tak uvedené tvrdenia žalovaného sa nezakladajú na pravde, nakoľko uvedený návrh dohody bol v porade už tretí ktorý sa žalovanému predkladal, rozdiel v ich obsahu bol minimálny, a žalovaný pred tým ako uvedenú dohodu podpísal, tak si ju zobral cca na 3 hod. na preštudovanie, následne sa vrátil do miestnosti kde bola žalobkyňa a ich dcéra a požiadal ich, aby boli časti dohody upravené v zmysle jeho požiadaviek. Uvedené zmeny do dohody zakomponovala účastníčka v rade 3, a následne všetci traja dohodu podpísali. A ak na vyhotovení dohody ktorú predložil žalovaný ako dôkaz v konaní

chýba niekoho podpis, tak je tomu tak z dôvodu, že žalovaný si jedno vyhotovenie dohody zo 4roch zobral zo stola pravdepodobne skôr ako bola podpísaná zo strany všetkých osôb. Ich skutkové tvrdenia preukázali listinnými dôkazmi, a zároveň v konaní navrhli vypočítať žalobkyňu ako stranu konania a ako svedkov obe deti žalobkyne a žalovaného. Vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam, ktoré s týkajú spoločnosti všetkých účastníkov dohody v období pred jej uzatvorením, predložil súdu rozsudok OS Žilina o rozvoze manželstva a poukázal na časť 23. Ďalej predložil súdu trestný rozkaz, obžalobu a návrh na rozvod manželstva. Po predbežnom právnom posúdení súdu uviedol, že pokiaľ ide o nárok na zaplatenie 600 eur, ktorý si uplatnila žalobkyňa v zmysle dohody čl. 3, bod 4 a) následne rukou dopísaného textu, že je síce pravda že v tom čase keď sa uzatvárala predmetná dohoda bola žalobkyňa a žalovaný vlastníkmi hospodárskej budovy v podiele 1/1 nakoľko v tom čase nedošlo k vyporadniu BSM uznesením súdu, ale nie je pravdivé tvrdenie, že hospodársku budovu užívali žalobkyňa a žalovaný spoločne, nakoľko uvedenú budovu pred uzavretím dohody niekoľko rokov na základe svojvoľného rozhodnutia užíval výhradne žalovaný. Ako už bolo spomenuté, mal v hospodárskej budove namontované aj signalizačné zariadenie, aby mal prehľad o tom, či sa do budovy nesnaží niekto vstúpiť, napr. žalobkyňa. Kľúče od zámkov na tejto budove mal len žalovaný. Podľa dohody, mal odovzdať vypratú hospodárske budovu žalobkyňi najneskôr dňa 1.1.2023 z dôvodu, že dovtedy ju užíval výhradne on a preto aj keď v tom čase nebolo vysporiadané BSM mala záujem užívať hospodársku budovu výhradne žalobkyňa. Nakoľko ale žalovaný pri uzatváraní dohody ostatných jej účastníkov požiadal, aby mu poskytli na vypratanie hosp. budovy ešte 3 mesiace navyše, dohodli sa, že s takouto úpravou bude žalobkyňa súhlasiť ale pod podmienkou, že jej žalovaný zaplatí odplatu vo výške 200Eur mesačne. V takomto dojednaní aj keď BSM v tom čase nebolo vysporiadané, nevidia nič nezákonné, a je súhlasné so zmluvnou voľnosťou, ktorá existuje medzi subjektami právneho vzťahu v oblasti súkromného práva. Takéto dojednanie bolo zakomponované v dohode vyslovene na žiadosť žalovaného. Považuje za prílišný formalizmus zo strany súdu, pokiaľ má za to, že žalobkyňa nie je vo vzťahu k podaniu žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty aktívne legitimovaná. Žalobkyňa bola v čase uzatvárania dohody oprávnenou z vecného bremena vo vzťahu k častiam nehnuteľnosti, ktoré mali byť vypratane vlastnila so žalovaným v BSM časť vecí, ktoré mali byť vypratane, ju existencia uvedených vecí, ktoré sa nachádzali v predmetných nehnuteľnostiach, teda najmä v byte, ktorý spoločne so žalovaným užívala najviac obmedzovali. Ona mala záujem na tom, aby bola dohoda a najmä dojednanie o odsťahovaní sa žalovaného a vypratani spoločných nehnuteľností dodržané. To, že v zmysle dohody jej mala byť zmluvná pokuta zaplatená nepotvrzuje len skutočnosť, že by ona mala byť „platočným miestom“ ale aj tú skutočnosť, že nedodržaním zmluvných dojednaní obsiahnutých v dohode bude poškodená najmä žalobkyňa. Žalovaný vo svojich vyjadreniach, ale aj na dnešnom pojednávaní opakovane uvádza, že zoznam hnutelných vecí tak ako ho predložili spolu s našim vyjadrením k odporu nebol pred uzatvorením dohody v tomto znení vypracovaný a sponchybný je aj svoj podpis na uvedenom zozname. Poukázal na to, že obsahom dohody neboli len dojednanie o odsťahovaní sa žalovaného a vypratanie nehnuteľnosti, ale aj dojednanie o tom, akým spôsobom si do budúca vysporiadajú spoločný majetok. Podmienky vysporiadania spoločného majetku boli dojednané v článku 2, Dohody, kde pod číslicou 1, písmen b) a c) je vyslovene odvolávka na hnutelné veci podľa prílohy, ktorá je súčasťou dohody (všetky veci z výnimkou tých, pri ktorých je vyznačený „x“ ako aj iných vecí). Na uvedenú prílohu sa odvoláva aj článok 3, bod 1 a tak isto článok 5, bod 5, kde je uvedené, že neoddeliteľnou prílohou je zoznam vecí, už z uvedených častí dohody ktorú žalovaný podpísal na každej strane je zrejmé, že žalovaný neuvádza pravdu, najmä pokiaľ ide o okolnosti vytvorenia predmetného zoznamu vecí a okolnostiam uvedené ho zoznamu ako prílohy k predmetnej dohode. Nie celkom pochopil tvrdenia na pojednávaní, že žalovaný si myslel, že termín jeho vystťahovania je rovnaký ako termín vypratania hnutelných vecí, nakoľko v zmysle dohody sa mal žalovaný najprv do 10.5.2022 vystťahovať a následne do 31.5.2022 si mal všetky hnutelné veci s predmetných nehnuteľnosti vypratať. Skutočnosť, že si hnutelné veci nevypratával potvrdzuje minimálne e-mailová komunikácia, kde žalovaný vyslovene potvrdzuje, že ešte aj 7.10.2022 si príde pre niektoré veci. Nie je úlohou žalobcu v konaní preukazovať presne aké veci vypratane neboli nakoľko povinnosťou žalovaného bolo vypratať všetky jeho veci a sám žalovaný v uvedenom listinnom dôkaze povedal že veci k 31.5.2022 nevypratával. Okolnostiam za akých žalovaný v rozpore s dohodou opakovane chodil do RD a do garáže, sa mala vyjadriť žalobkyňa a navrhovaní svedkovia. Pokiaľ súd chce vykonať navrhované dôkazy, a to výsluch žalobkyne a detí strán sporu, k takému to postupu by rozumel v kontexte právneho hodnotenia súdu, pokiaľ ide o jeho právny záver, že žalobkyňu nepovažuje za aktívne legitimovanú. Nesúhlasíme so záverom súdu, ktorý sa stotožnil s návrhom právneho zást. žalovaného, že nie je dôvod vypočúvať deti strán sporu, nakoľko ich výsluch by aj tak pravdepodobne nebol dôveryhodný. O tom, či je výsluch svedkov dôveryhodný alebo nie, môže súd rozhodnúť až v rámci hodnotenia dôkazov a v kontexte skutkových tvrdení, ktoré by uvedené osoby pred súdom predniesli. Trval na to,

že žaloba je dôvodná, že žalobkyňa je aktívne legitimovaná, nakoľko jej aktívna legitimácia vyplýva priamo z uzatvorenej dohody, taktiež m e za to, že výška zmluvnej pokuty bola primeraná k porušeniu právnej povinnosti zo strany žalovaného, kde ujmu v dôsledku porušenia zmluvných povinností pocítila najmä žalobkyňa a taktiež si myslíme, že aj nárok na zaplatenie 600 Eur ako určitej odplaty za výlučné užívanie spoločnej nehnuteľnosti po zániku BSM je takýto nárok v zmysle zmluvnej voľnosti považuje za zákonný, pochopiteľný a dôvodný. Aj keď súd na dnešnom pojednávaní uviedol, že nebude prihliadať na listinné dôkazy na dnešnom pojednávaní, poukázal na ľudský aspekt, s ktorým uzatváranie dohody a vyvodzovanie z nej vyplývajúcich dôsledkov súvisí. Mali za to, že k uvedeným skutočnostiam sa bude môcť minimálne žalobkyňa vyjadriť, nakoľko vo vyjadrení rámcovo uviedli, že žalovaná a jej deti boli dlhé roky zo strany žalovaného týrané. Celkový obsah dohody možno nie je pre súd celkom bežný, ale jeho obsah aj opatrenia ktoré v dohode boli uvedené súviseli práve s tým, aké boli vzťahy medzi účastníkmi dohody a aké mali problémy, či už žalobkyňa alebo následne jej dcéra ako účastníčka dohody č. 3 presvedčiť žalovaného aby sa dobrovoľne zo spoločnej nehnuteľnosti vysťahoval, aby si vypratával veci, ktoré tam 10ročnia nezmyselne hromadil a kvôli ktorým nebolo možné predmetné nehnuteľnosti normálne užívať. Trvá na tom, aby nimi navrhované dôkazy boli vykonané, a aby súd na základe takto vykonaných dôkazov prehodnotil svoje právne posúdenie. Právny zástupca žalobcu v záverečnej reči uviedol, že sa v celom rozsahu sa pridrižiava všetkých písomných vyjadrení a najmä skutkových tvrdení ktoré odznali na pojednávaní. Aj napriek predbežnému právnomu posúdeniu súdu má za to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná a nároky sú zákonné. V prípade keby platil opak, tak by Okresný súd v Banskej Bystrici nemohol vyhovieť návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol ale vydaný. Má za to, že všetko dôležité pokiaľ ide o skutkové a právne tvrdenia už na dnešnom pojednávaní odznelo, taktiež sa vyjadril aj k dôkazom ktoré boli vykonané a aj k rozhodnutiu súdu niektoré navrhované dôkazy nevykonať. Žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal ka zaplateniu sumy 13 900 Eur s prísl. tak ako bolo žalobou uplatnené a ak isto žiadame aby súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich písomných podaní a má za to, že nárok žalobkyne je nedôvodný nepreukázaný a neoprávnený. Rozporuje tvrdenia žalobkyne prednesené aj na pojednávaní, tvrdenia žalobkyňa riadne nepreukázala, a to ani dôkazmi predloženými na pojednávaní, tie sa netýkajú merita tohto sporu. Napriek tomu požiadal, aby s poukazom na koncentráciu konania súd na tieto neprihliadal, nakoľko žalobca mal po podaní vyjadrenia žalovaného dostatok možností a času, aby tieto dôkazy predložil skôr a nie na pojednávaní. Svoju procesnú obranu žalovaný rozvádza do viacerých rovín. V prvom rade má za to, že dohoda by mala byť súdom posúdená ako absolútne neplatná, a to najmä vzhľadom k okolnostiam jej uzatvorenia, jej neurčitosti, nezrozumiteľnosti a najmä nevykonateľnosti. Žalovaný uzatváral dohodu v tiesni za nepriaznivých podmienok, pod tlakom vyhrážok žalobkyne a ďalšej účastnícky dohody. Nemal vopred žiadnu vedomosť o tom, že žalobkyňa a ostatní účastníci majú zámer uzatvoriť akúsi nepomenovanú dohodu, bedel iba, že sa medzi ním a žalobkyňou má uzatvoriť výlučne dohoda o vyporiadaní BSM o čom so žalobkyňou po rozvode skutočne viedli rokovania. Samotnú dohodu pred podpísaním nikdy nevidel, mal možnosť sa s ňou oboznámiť iba v priebehu niekoľko málo minút, ktoré mu poskytla žalobkyňa. Žalovaný ustanoveniam dohody nerozumel, je osobou vyššieho veku, bez právneho vzdelania, a navyše bol na neho vytváraný neúmerný nátlak až vyhrážky v zmysle, že pokiaľ dohodu na uzatvorení jeho veci budú zadržané a stratí k nim prístup. Z obavy o svoje veci dohodu podpísal a to aj napriek tomu, že obsahu úplne nerozumel. Lehotu na vypratania chápal ako lehotu na vysťahovanie. Dohoda bola vypracovaná výlučne žalobkyňou, bola mu predložená bezprostredne pred podpisom a vopred ju nemal možnosť nijak meniť, dopĺňať ani uparovať. Pokiaľ boli vykonané modifikácie dohody, tak len v rýchlosti, perom a priamo do vytlačeného rovnopisu. Na modifikáciách trvala a odsúhlasovala ich aj žalobkyňa, a tie museli byť len v jej prospech. Celkové okolnosti uzatvárania dohody boli neštandardné až odporujúce zákonu, okrem toho, že žalobkyňa zjavne zneužila vek a nevedomosť žalovaného, zneužila aj to, že mala vo faktickej moci zadržané jeho hnutelné veci nachádzajúce sa v byte, ktorý už žalovaný v tom čase neobýval. Tým mala oproti nemu vytvorenú výhodu. Dohodu zrejme nechala vypracovať právnikovi, resp. PZ pričom sama žalovanému neumožnila, aby si jej obsah dal posúdiť inému právnikovi. Uzatvorená dohoda je v časti vypratania a zmluvnej pokuty nevykonateľná nakoľko neoddeliteľnú súčasť dohody mal tvoriť zoznam hnutelných vecí, ktoré mal žalovaný v požadovanej lehote vypratať. Zoznam na toto určený však neexistuje a nikdy ani neexistoval. Žalovaný teda ani nemohol mať vedomosť o tom, aké konkrétne veci má z nehnuteľnosti do termínu vypratať. Žalobkyňa v priebehu sporu síce predložila zoznam hnutelných vecí ten však bol vytvorený priamo žalovaným, ale za úplne iným účelom. Žalovaný vyhotovil zoznam z dôvodu súpisu majetku patriaceho do BSM a pre potreby vyporiadania BSM.

Explicitne zoznam neobsahuje hnutelné veci, ktoré majú byť vypratane v lehote vyplývajúce z dohody. Navyiac žalobkyňa predložila zoznam, ktorý bol zjavne pozmenený a doplnený o podpisy účastníkov, ako aj o psím. „x“ písané do zoznamu. Žalobkyňa si predložením pozmeneného zoznamu zjavne chcela účelovo vylepšiť svoje postavenie v spore tak aby uniesla dôkazné bremeno. Pre konanie je významný dôkaz, teda zoznam vecí, ani len nepredložila súdu s návrhom, ale až v priebehu sporu na vyjadrenie žalovaného, čo len svedčí o tom, že si je vedomá toho, že tento zoznam bol vyhotovený na úplne iný účel. Fotokópiu originálu vyhotovenia zoznamu žalovaný predložil krátkou cestou súdu, predložil aj originál, ktorý vypracoval vlastnou rukou. Žalovaný zdôrazňuje, že zoznam nikdy nepodpisoval, nemal na to dôvod, keďže ho aj sám vyhotovil. Podpisy na vyhotovení predloženou žalobkyňou nepatria jemu, pričom je zrejmé, že na niektorých stranách sa ani len náznakom nezhodujú s jeho pravým podpisom, ktorý sa nachádza napríklad na samotnej dohode. Z opatrnosti a na preukázanie svojich tvrdení uviedol, že trvá na návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru písmo znalectva, a to za účelom posúdenia pravosti jeho podpisu. Napriek tomu, že žalovaný považuje dohodu za absolútne neplatnú, a že ju podpísal za zjavne nevýhodných podmienok a nátlaku, hnutelné veci v termíne vypratol nakoľko v tom čase považoval termín vypratania aj za termín úplného odsťahovania. Do 31.05.2022 bol v predmetnom byte niekoľko krát, a za prítomnosti samotnej žalobkyne vypratol všetky veci, ktoré mu patrili, napríklad ako oblečenie, doklady, rôzne potreby, hodnotnejšie hnutelné veci a pod. O tomto má žalobkyňa dobrú vedomosť, nakoľko kontrolovala všetko, čo žalovaný z bytu odnášal. Pokiaľ v byte niečo ostalo, tak to boli veci nepatrnej hodnoty resp. veci, ktoré patrili do BSM strán sporu a teda k nim mala vlastnícke právo aj samotná žalobkyňa. Vyslovene sa jednalo o drobnosti ako magnetky, poháre, staré medaile a kvety. Takýchto vecí bolo len zopár, a nebolo ich veľa tak ako to tvrdí žalobkyňa. Je pravdou, že tieto drobnosti si žalovaný chcel prísť zobrať až v priebehu jesene 2022 o čom vyplýva aj e-mailová komunikácia, avšak žalobkyňa mu ani len neumožnila tieto veci odniesť, preto ďalej o ne záujem nemal a žalobkyne ich dobrovoľne prenechal. Do októbra 2022 žalobkyňa žalovaného nikdy nevyzvala na to, aby si veci prišiel zobrať. Pričom ich ani sama nevypratala, na náklady žalovaného, tak ako jej to umožňovalo ust. dohody článku 3, bod, 3. Je zjavné, že len účelovo čakala na navyšovanie zmluvnej pokuty, ako aj na získaní dôkazu teda mailu žalovaného, ktorým svoj nárok v spore preukazuje. Zrejme aj preto si neuplatňuje zmluvnú pokutu z nevypratania hospodárskej budovy, pretože takouto komunikáciou nedisponuje. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa ani nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, z ktorej mali byť veci vypratane, naskytuje sa právna otázka, a teda či je ust. o zmluvnej pokute platné, zabezpečovací inštitút v danom prípade chráni predovšetkým vlastníčku hnutelnosti K. E. F., ktorá však ani len nebola účastníčkou vzťahu ktorý zmluvná pokuta zabezpečuje. Žalovaný v tomto smere trvá na svojej námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie. V prípade ak by sa súd nestotožnil s doterajšou právnou argumentáciou žalovaného, a dohodu by považoval za platnú, potom má žalovaný za to, že je potrebné skúmať samostatne aj platnosť ust. o zmluvnej pokute. Je nutné posudzovať z hľadiska dobrých mravov s prihliadnutím na celkové okolnosti právneho úkonu, pohnútky účastníkov dohody, účel ktorý sa dojednaním dohody sledoval a najmä hodnotu zabezpečovacej povinnosti. Nevypratanim ostatných a hodnotovo zanedbateľných vecí nevznikla vlastníčke bytu a už vôbec nie žalobkyne žiadna škoda a ani len nehrozila. Žalobkyňa sa dlhé obdobie po lehote na vypratanie správala pasívne, žalovaného na vypratanie nevyzývala, sama veci nevypratala, tieto jej zrejme ani neprekážali pričom jej ani prekážať nemohli, keďže boli aj jej vlastníctvom. Žalobkyňa teda nebola nijak obmedzovaná na svojom práve byť užívať. Opak nebol v spore nijak preukázaný. V rozpore s dobrými mravmi je dojednaná výška zmluvnej pokuty ktorú považuje žalovaný za neprimeranú s prihliadnutím na jeho povinnosť. Je absurdné, aby bol sankcionovaný takto vysokou zmluvnou pokutou za nevypratanie bezvýznamných vecí a to aj napriek tomu, že absolútnu väčšinu svojich vecí v lehote vypratol. Žalovaný preto namieta aj absolútnu neplatnosť dojednania týkajúceho sa zmluvnej pokuty. Je zrejmé, že dojednaním žalobkyňa sledovala jediný cieľ a to finančne sa obohatiť na úkor žalovaného. Nebola dobromyseľná a o tom svedčí aj jej celkové konanie ktorému nemôže byť poskytnutá právna ochrana. Zjavne si neprimeranosť výšky zmluvnej pokuty uvedomuje aj samotná žalovaná, keďže ju odôvodňuje len zhoršeným manželstvom, a akousi satisfakciou za údajné správanie žalovaného v minulosti, čo však v prípade potreby vysvetlí sám žalovaný. Z opatrnosti a v prípade opačného názoru súdu, žalovaný poukazuje na moderačné oprávnenie súdu teda na možnosť zníženia neprimeranej výšky zmluvnej pokuty tak, aby bola primeraná k porušenej povinnosti vyplývajúcej z dohody, samozrejme ak sa v spore preukáže. Zároveň, aby zodpovedala zásadám vyplývajúcim zo zákona konštantnej súdnej praxe, aby bola primeraná v hodnote zabezpečovacej povinnosti, dobrám mravom a celkovým okolnostiam k prípadu. Žalovaný v celom rozsahu rozporuje aj nárok, ktorý si žalobkyňa uplatňuje z titulu neuhradenia nájomného. Poukazuje na to, že predmetnú nehnuteľnosť v čase uzatvárania dohody a užívania strany sporu vlastnili BSM, žalobkyňa ju do výlučného vlastníctva nadobudla až na základe

rozhodnutia OS Žilina zo dňa 09.11.2023. V čase užívania bol žalovaný vlastníkom nehnuteľnosti, pričom je dôležité to, že ju užíval spoločne so žalobkyňou. Tá požaduje svoj nárok z nájomného bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Medzi stranami ani nebola uzatvorená riadna nájomná zmluva, ktorú jedno ustanovenie dohody nahrádzať nemôže. Žalovaný považuje za absurdné, aby musel uhrádzať nájom za nehnuteľnosť, ktorú vlastnil a riadne so žalobkyňou užíval. Aj v tejto časti považuje dohodu za absolútne neplatnú odporujúcu logike a právnenému stavu. S poukazom na svoju doterajšiu právnu argumentáciu žalovaný považuje nároky žalobkyňa za nepreukázané, zmätočné a neurčité. Žalobkyňa nijak nepreukázala skutočnosť, že žalovaný si veci v dojednanom termíne nevypratával, rovnako tak nepreukázala ani nešpecifikovala, aké konkrétne veci mali byť vypratvané a v dojednanom termíne vypratvané neboli. Uzatvorenú dohodu považuje žalovaný za absolútne neplatnú. Žalovaný preto navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pokiaľ sa jedná o návrh žalobkyne na výsluch svedkov, detí strán sporu, tu žalovaný navrhol, aby tento výsluch a dôkaz nebol vykonaný najmä z dôvodu hospodárnosti konania, pretože deti strán sporu sú dlhodobo na strane žalobkyne, so žalovaným nijak nekomunikujú, dohodu podpísali a nechali vyhotoviť aj na svoj podnet, pričom ich výpoveďou by v tomto konaní boli zjavne v prospech žalobkyne a neboli by hodnoverné. K predbežnému právnenému posúdeniu súdu uviedol, že ho akceptuje, nemá k nemu žiadne pripomienky. Pokiaľ sa jedná o posledné vyjadrenie žalobkyne uvádza, že hospodársku budovu neužíval výhradne on, ale mohla ju užívať aj žalobkyňa. V tomto jej práve nebolo bránené pričom pre toto konanie je významné, že žalobkyňa opätovne svoje tvrdenia nepodporuje relevantnými dôkazmi. Žalovaný má za to, že tvrdenia žalobkyne sú len účelové a nezakladajú sa na pravde. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na zmluvnú voľnosť tak ani tá nie je neobmedzená, akékoľvek dojednania nesmú obchádzať zákon a musia byť v jeho súlade tak ako to už koniec koncov uvádza aj samotný súd. Žalobkyňa neuviedla ako konkrétne ju hnuť veci bez hodnoty obmedzovali. Z logiky, veci ju ani obmedzovať nemohli keď aj sama potvrdila že tieto veci boli v časti BSM. Taktiež žalobkyňa nepreukázala, ako mala byť poškodená tým, že pár bez hodnotných vecí zostalo v byte, ktoré ani nevlastnila. Pokiaľ sa jedná o zoznam tých vecí ktoré mali tvoriť prílohu v súlade so žalobkyňou poukazujem na článok 5, bod 5, Dohody ktorý v časti prečítal aj PZ žalobkyne avšak ja tento článok musím dokončiť nakoľko je tam zrejme, že zoznam vecí patriacich do BSM manželov, ktoré si medzi sebou rozdelia účastníčka dohody 1 a účastník dohody 2. Z tohto je potvrdené že existoval zoznam týkajúci sa vyporiadania BSM strán sporu. Čo sa týka vecí podliehajúcich vyprataniu, z dohody článku 3, bod 1, jasne vyplýva, že žalovaný mal tieto veci vypratať do 31.5.2022 podľa prílohy tejto dohody. Takáto príloha však neexistuje a ani nikdy nebude. Dôkazné bremeno má predovšetkým uniesť práve žalobkyňa, a teda by mala preukázať, že žalovaný nevypratával veci, ktoré mali tvrdiť prílohu tejto dohody. Aj za predpokladu, pokiaľ by mala byť táto príloha už predlož. Dôkazom v spore, žalobkyňa nepreukázala ktorú konkrétnu vec do dojednaného termínu žalovaný nevypratával. Žalovaný trvá na to, že všetky veci uvedené v zozname vypratával do dojednaného termínu. V záverečnej reči uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava písomných podaní ako aj obsahlych ústnych vyjadrení na pojednávaní. Nad rámec uvedeného v krátkosti dodal, že žalobkyňa vo vyjadrení odporu uvádzala a doposiaľ ani nerozporovala že na dohode absentuje podpis dcéry K. E. F. teda nie je zrejme, kedy táto účastníčka dohodu podpísala a kedy nastala platnosť a účinnosť tejto dohody pričom poukázal na článok 5, bod 4, Dohody. Vzhľadom k tvrdeniam a skutkovým okolnostiam a predloženým dôkazom navrhol, aby súd posúdil nároky žalobkyne ako nedôvodné, žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listín, a to najmä dohodou o vypratání a o budúcom vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva zo dňa 08.05.2022 na č.l.29-31, emailová komunikácia na č.l. 32, výzvou na zaplatenie zmluvnej pokuty zo dňa 31.05.2023 s podacím lístkom na č.l. 33-34, výzvou na zaplatenie zmluvnej pokuty zo dňa 20.11.2023 s podacím lístkom na č.l. 34rub-35, dohodou o vypratání a o budúcom vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva na č.l. 52-54, uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 13C/34/2023-66 zo dňa 09.11.2023, zoznamom hnuť vecí na č.l. 63-67, emailovou komunikáciou na č.l. 68, zoznamom hnuť vecí predloženým žalovaným na č.l. 92-97, a ostatných ku spisu pripojených listín pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav :

8. Dňa 08.05.2022 bola medzi stranami sporu a ich deťmi (dcéra- účastníčka 3. a syn – účastník 4) uzatvorená Dohoda o vypratání, o užívaní a o budúcom vyporiadání bezpodielového spoluvlastníctva. V zmysle čl. I, bod 1, manželstvo sporových strán bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Žilina dňa 10.01.2022 sp. zn. 7Pc/14/2021-44, právoplatným dňa 23.02.2022. V zmysle bodu 2 strany sporu prehlásili, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi hospodárskej budovy bez súpisného čísla, v zmysle identifikácia tam uvedenej. Z bodu 3 vyplýva, že účastník 3 a 4 sú vlastníkami nehnuteľností, a to bytu č. 1,

č. 2 a č. 3 v rodinnom dome so súpisným číslom XXX, zapísanom na LV č. XXXX, k.ú. I. J., okres Žilina. Účastníčka č. 3, dcéra strán sporu je výlučnou vlastníčkou garáže so súpisným číslom 2212 zapísanej na LV č. XXXX. Z bode 5 vyplýva, že žalobkyňa má k bytu č. 1 zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania. Z čl. III. bod 1 vyplýva, že sa účastníci dohodli, že žalovaný je povinný sa úplne vystaňovať z bytu č. 1 v rodinnom dome so súpisným číslom XXX, ako aj z ostatných častí domu a pozemkov najneskôr do 10.05.2022 a tieto vypratať najneskôr do 31.05.2022 a to v tam stanovených termínoch a podmienok (pričom dopísaním rukou došlo k ich zmene, bez uvedenia kto zmenu vykonal). V zmysle bodu 2, čl. III. dohody sa účastníci dohodli, že žalovaný je oprávnený užívať do 31.12.2022 hospodársku budovu bez súpisného čísla, a to na účely skladovania vecí, ktoré podľa dohody patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktorých vlastníkom sa stane žalovaný. Ďalej je uvedené, že žalovaný je povinný zaplatiť za užívanie hospodárskej budovy sumu 93 eur ako nájomné za každý začatý mesiac a pomernú časť zaplatenej dane a úhradu spotrebovaných energií (v tejto časti je vyznačená zmena *zmena: 87 eur (vrátane energie, poisťky a dane)“ a následne v časti čl. III bod 5 dohody je vyznačená zmena „? zmena: najneskôr vyprace hospodársku budovu do dňa 31.03.2023 s tým, že bude platiť nájom 200 eur za mesiac + energia, dane a poisťka.“). V bode 4 sa dohodli, že žalovaný vyprace hospodársku budovu najneskôr do 01.01.2023, na čo následne bola vpísaná zmena, že najneskôr do 31.03.2023. V čl. III- bod 5 sa účastníci dohody dohodli, že za každý deň nevypratania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni zmluvnú pokutu vo výške 100 eur, a to jednotlivo za každú nehnuteľnosť. V záverečných ustanoveniach je uvedené, že neoddeliteľnou prílohou dohody je zoznam vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré si rozdelia sporové strany, pričom každá strana dohody bude podpísaná stranami sporu a svedkami, dcérou a synom. V zmysle čl. II bod 1, žalobkyňa sa stane výlučnou vlastníčkou hnutelných vecí podľa prílohy, ktorá je súčasťou dohody (veci s výnimkou tých, pri ktorých je vyznačený x).

9. Z výzvy na zaplatenie zmluvnej pokuty zo dňa 31.05.2023 súd zistil, že žalobkyňa vyzvala žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 13.300 eur. Výzva bola žalovanému doručená dňa 02.06.2023.

10. Zo zoznamu hnutelných vecí bolo zistené, že táto obsahuje súpis hnutelných vecí vykonaný po jednotlivých miestnostiach, pričom pri niektorých z nich je vyznačené x.

11. Z emailovej komunikácie zo dňa 10.10.2022 do 11.10.2022 súd zistil, že žalobkyňa čaká na správu od žalovaného, že má všetky veci z Bytčianskej ulice 63 vypratane, a že viac nepríde. Žalovaný dňa odpovedal, že si chcel odviezť všetky svoje osobné veci, ale nebolo mu to umožnené, pretože mu žalobkyňa odmietla pomoc

12. Z uznesenia Okresného súdu Žilina, č. k. 13C/34/2023-66 zo dňa 09.11.2023 súd zistil, že bolo vedené konanie o vyporiadanie BSM, v rámci ktorého došlo k schváleniu zmiernu súdom, a to uznesením č. k. 13C/34/2023-66 zo dňa 09.11.2023 tak, že hospodársku budovu bez súpisného čísla, postavenú na pozemku C KN parc. č. 441- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 112 m² a pozemok C KN parc. č. 441 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 112 m² všetko zapísané na LV č. XXX pre okres Žilina, kat. úz. I. J. prikázal v celosti do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorú zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 20.000 eur. Spornou zostala skutočnosť, či žalovaný mal platiť nájomné v zmysle uzatvorenej dohody žalobkyni vo výške 200 eur mesačne

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

16. Podľa § 35 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviti. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového

vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

17. Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 136 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov. Spoluvlastníctvo je podielové alebo bezpodielové. Bezpodielové spoluvlastníctvo môže vzniknúť len medzi manželmi.

20. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.³⁾

21. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

22. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

23. Podľa § 149 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

24. Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

25. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

26. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

27. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

28. Podľa § 132 ods. 3 CSP, žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

29. Podľa § 187 ods. 1 a 2 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd

30. Podľa § 191 ods. 1 a 2 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

32. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, teda za to, že by počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu by muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, takže strana musí aj preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jej tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Dôkazné bremeno leží pritom na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky. Posudzovanie dôkazného bremena je potom súčasťou zisťovania skutkového stavu a hodnotenia dôkazov.

33. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnu alebo pasívnu sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu- žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno- právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004 <.). Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Skúmanie vecnej legitímácie je totiž procesnou povinnosťou každého vo veci konajúceho súdu. Otázku, či žalobca je v spore aktívne legitimovaný, t. j. či je nositeľom tvrdeného hmotného práva a či správne označil osobu - nositeľa tvrdenej povinnosti, t. j. či ním označený žalovaný je v spore naozaj pasívne legitimovaný, rieši súd v samotnom závere konania, kedy z meritórneho rozhodnutia vyplynie autoritatívny záver o otázke vecnej legitímácie pre účastníkov konania.

34. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol.

35. Žalobkyňa sa v predmetnom konaní domáhala zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 13.300 eur a to titulom uzatvorenej Dohody zo dňa 08.05.2022, a to s odkazom na článok III bod 1 týkajúci sa vypratania

bytu vo vlastníctve ich detí a garáže vo výlučnom vlastníctve ich dcéry v termíne do 31.05.2022 s tým, že ak žalovaný nehnuteľnosti v zmysle uzatvorenej dohody nevyprace, tak v zmysle čl. III bod 5 dohody za každý deň nevypratania uvedených nehnuteľností je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni zmluvnú pokutu vo výške 100 eur a to jednotlivo za každú nehnuteľnosť. Súd mal preukázané, a toto v konaní ani nebolo sporné, že žalobkyňa nie je vlastníčkou nehnuteľností, ktorých sa dohoda zo dňa 08.05.2022 v časti vypratania týkala. Zo skutkových tvrdení žalobkyne vyplýva, že podanou žalobou sa domáhala v prvom rade zaplata zmluvnej pokuty vo výške 13.300 eur z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného, ktorý nehnuteľnosti v zmysle dohody v stanovený termín (t.j. do 31.05.2022) nevypratol, a vypratol ich až ku dňu 11.10.2022. Zo samotného skutkového tvrdenia žalobkyne je zrejmé, že už v čase uzatvorenia dohody nebola vlastníčkou bytu, ani garáže ktorej vypratanie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, avšak uvádzala, že byt, ale aj iné časti rodinného domu, v ktorých mal žalovaný svoje veci užívala výhradne ona, ako oprávnená z vecného bremena a bola osobou, ktorú tento stav obmedzoval a najmä jej žalovaný znepriemňoval život tým, že do rodinného domu opakovane chodil. Odkazovala na to, že sa dohodli, že osobou, ktorá bude mať nárok na zaplata zmluvnej pokuty pre porušenie povinností zo strany žalovaného bude ona. Súd k uvedenej argumentácii žalobkyne uvádza, že pokiaľ ide o dohodu o vypratanie nehnuteľnosti a nároky z nej vyplývajúce súd dospel k záveru, že účastníkmi tohto hmotnoprávneho vzťahu sú v zmysle vykonaného dokazovania žalovaný (účastník dohody 2) a účastníci dohody 3 a 4, ktorým svedčí vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, ktorých sa vypratanie týka. Pokiaľ ide o skutočnosť, že sa účastníci dohody si dojednali zmluvnú pokutu pre prípad porušenia povinnosti s tým, že táto má byť zaplata žalobkyni súd dospel k záveru, že účastníci dohody v tejto časti len určili miesto plnenia, avšak z jej znenia nevyplýva akékoľvek oprávnenie resp. splnomocnenie žalobkyne vymáhať si pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu vo vlastnom mene a na vlastný účet. Súd nemal preukázané, že by medzi žalobkyňou a žalovaným vznikol akýkoľvek záväzkový vzťah, na základe ktorého by žalovanému vznikla povinnosť plniť v prospech žalobkyne. Tvrdenie žalobkyne, že sa dohodli, že osobou, ktorá bude mať nárok na zaplata zmluvnej pokuty pre porušenie povinností zo strany žalovaného, pretože nehnuteľnosti užívala výhradne ona, ako oprávnená z vecného bremena a bola osobou, ktorú tento stav obmedzoval, nie sú spôsobilé založiť záväzkovo-právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným na tom skutkovom základe na ktorom sa podanou žalobou domáhala žalobkyňa splnenia povinnosti zo strany žalovaného vo výške 13.300 eur. Žalovaný navyše aktívnu vecnú legitímáciu žalobkyne sám namietal. Na základe vykonaného dokazovania, a to najmä z nepopretých skutkových tvrdení samotnej žalobkyne, súd dospel k záveru, že žalobkyňa nie je aktívne vecne legitímovaná v časti uplatňovaného nároku na zaplata zmluvnej pokuty vo výške 13.300 eur. Existenciu záväzkového vzťahu medzi stranami sporu súd nezistil ani z listinných dôkazov predložených žalobkyňou, z dôvodov ktorých súd dospel k záveru o absencii vecnej legitímácie na strane žalobkyne. Súd zdôrazňuje, že z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno- právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v konaní v časti o zaplata 13.300 eur nebolo preukázané, že žalobkyňa je nositeľkou hmotnoprávneho nároku voči žalovanému a preto súd žalobu v tejto časti zamietol. K argumentácii žalobkyne prednesenej na pojednávaní súd uvádza, že oprávnený z vecného bremena má len právo vec, v danom prípade nehnuteľnosť užívať (doživotne) a s tým súvisiacu povinnosť znášať náklady súvisiace s jej užívaním. Súd má však zato, že na oprávneného z vecného bremena zriadením vecného bremena práva doživotného bývania in personam neprechádzajú iné práva vlastníka nehnuteľnosti spojené s výkonom vlastníckeho práva, teda tieto svedčia len samotnému vlastníkovi, pričom v konaní nebolo sporné, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti svedčí dcére žalobkyne.

36. Žalobkyňa si v konaní proti žalovanému domáhala aj zaplata sumy vo výške 600 eur na tom skutkovom základe, že podľa článku III bod 5 uzatvorenej dohody bol žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni nájomné za užívanie hospodárskej budovy za obdobie od 1.1.2023 do 31.3.2023 vo výške 600,- EUR, t.j. po 200,- EUR za každý mesiac. Žalovaný nezaplatil podľa dohody žalobkyni nájomné za užívanie hospodárskej budovy za obdobie od 1.1.2023 do 31.3.2023 vo výške 600,- EUR. Žalovaný poprel nájomný vzťah s tým, že pokiaľ sa jedná o nárok z titulu nezaplata nájomného za užívanie hospodárskej budovy tak v období uvádzanom žalobkyňou (t.j. od 01.01.2023 do 31.03.2023)

strany sporu nehnuteľnosť vlastnili v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v pomere 1/1 k celku. Žalobkyňa nadobudla nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva až na základe uznesenia OS Žilina zo dňa 09.11.2023, t.j. v čase kedy žalovaný už hospodársku budovu neužíval. Právo užívať spoločnú nehnuteľnosť mal žalovaný ako vlastník zaručené. To na rozdiel od žalobkyne, ktorá od neho požaduje nájomné bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Žalovaný považuje aj v tejto časti dohodu za absolútne neplatnú, odporujúcu akejkoľvek logike a najmä príslušným ustanoveniam Občianskeho zákonníka, ako aj Ústavy Slovenskej republiky. Žalovaný namietal, že medzi stranami sporu nebola uzatvorená ani riadna nájomná (resp. iná obdobná) zmluva, nárok nie je relevantne preukázaný, návrh považuje za účelový zmätočný a neurčitý, v návrhu nie sú ani konkrétne špecifikované nehnuteľnosti, ktoré mal žalovaný vypratať resp. za ktoré mal uhrádzať nájomné. Namietal, že by mal žalovaný užívať stavbu hospodárskej budovy sám a žalobkyňa mal znemožňovať prístup. Obe strany sporu boli vlastníckmi tejto nehnuteľnosti a svoje vlastnícke práva boli oprávnení uplatňovať v rovnakej miere. Rovnako teda užívala hospodársku budovu aj žalobkyňa.

37. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov je viazané na trvanie manželstva. Zánikom manželstva zaniká tiež bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Manželstvo zaniká z dôvodov uvedených v zákone o rodine, a to právoplatným rozhodnutím súdu o rozvode manželstva (§ 22 a nasl. ZR), smrťou (§ 21 ZR) alebo vyhlásením jedného z manželov za mŕtveho (§ 21 ZR). V prípade zániku manželstva rozvodom zaniká bezpodielové spoluvlastníctvo manželov dňom právoplatnosti rozsudku súdu vo výroku o rozvode manželstva. Zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov tu nastáva priamo zo zákona a netreba ho súdnym rozhodnutím ešte deklarovať.

38. Súd vychádzal z toho, že v danej veci nebolo medzi stranami sporné, že nadobudli hospodársku budovu do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ich manželstvo zaniklo rozvodom manželstva na základe rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7Pc/14/2021-44, zo dňa 10.01.2022, právoplatným dňa 23.02.2022. Nesporná bola aj skutočnosť, že bolo vedené konanie o vyporiadanie BSM, v rámci ktorého došlo k schváleniu zmiernosti súdom, a to uznesením č. k. 13C/34/2023-66 zo dňa 09.11.2023 tak, že hospodársku budovu bez súpisného čísla, postavenú na pozemku C KN parc. č. 441- zastavaná plocha a nádvorie o výmere 112 m² a pozemok C KN parc. č. 441 – zastavaná plocha a nádvorie o výmere 112 m² všetko zapísané na LV č. XXX pre okres Žilina, kat. úz. I. J. prikázal v celosti do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorú zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 20.000 eur. Spornou zostala skutočnosť, či žalovaný mal platiť nájomné v zmysle uzatvorenej dohody žalobkyne vo výške 200 eur mesačne.

39. Súd mal na základe vykonaného dokazovania, že nárok žalobkyne ani v časti o zapltenie 600 eur nie je dôvodný, nakoľko je zrejmé, že v čase uzatvorenia dohody boli nehnuteľnosti stále v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, každý z nich mal právo užívať spoločnú vec (nehnuteľnosť) v celosti a to bez nároku na odplatu, resp. nájom. Súd mal zato, že dohoda zo dňa 08.05.2022 v časti dojednania nájomného (čl. III bod. 2) tak ako bola uzatvorená je neurčitá, a obchádza zákon. Neurčitosť spočíva najmä v časti dojednej odplaty, keď z bodu 2 čl. III vyplýva, že za užívanie hospodárskej budovy sporové strany dojednali nájomné vo výške 93 eur za každý začatý kalendárny mesiac a pomernú časť zaplatenej dane a úhradu spotrebovaných energií. Následne je pri sume 93 eur vyznačená „zmena: 87 eur (vrátane energie, poistky a dane)“ a následne v časti čl. III bod 5 dohody je vyznačená zmena „? zmena: najneskôr vyprace hospodársku budovu do dňa 31.03.2023 s tým, že bude platiť nájom 200 eur za mesiac + energia, dane a poistka.“ Z uvedeného nie je zrejmé na čom sa sporové strany dojednali, a k čomu smerovala vôľa a ich konsenzus, pri jednotlivých zmenách nie je uvedené kto ich vykonal, a chýba aj podpis, teda súd ju považuje v tejto časti dojednaného nájmu resp. odplaty za neurčitú a nezrozumiteľnú. Navyše má súd zato, že takéto dojednanie svojím obsahom a účelom odporuje zákonu, resp. ide o obchádzanie zákona, teda ustanovení o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, obe strany sporu mali právo užívať svoje vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti v celom rozsahu, nakoľko bolo jednoznačne preukázané, že v čase jej uzatvorenia, síce manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené, teda zaniklo, avšak nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, dohodou, zo zákona ani rozhodnutím súdu, k vyporiadaniu došlo až následne rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 7Pc/14/2021-44, zo dňa 10.01.2022, právoplatným dňa 23.02.2022, teda až od tohto momentu by prípade užívania nehnuteľnosti žalovaným vznikol žalobkyne nárok požadovať od žalovaného nájomné. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že takéto dojednanie je neplatné z dôvodu obchádzania (§ 39 OZ) kogentných ustanovení Občianskeho zákonníka o rozsahu a trvaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pokiaľ ide o zmluvnú voľnosť medzi stranami sporu v súkromnoprávných vzťahoch týkajúcu sa jednotlivých dojednaní uvedených v dohode, súd má zato,

že aj táto je obmedzená a to zákonom, pričom zákon nemožno obchádzať s odvolaním sa na zmluvnú voľnosť strán sporu, teda táto je prípustná len v medziach zákona.

40. Z názvu bezpodielové spoluvlastníctvo vyplýva, že každý z manželov je úplným vlastníkom veci, ktorá tvorí predmet ich majetkového spoločenstva, pričom vlastníctvo jedného z manželov je obmedzené rovnakým (úplným) vlastníctvom druhého manžela. Právo spoločného užívania veci a tomu zodpovedajúca povinnosť spoločného uhrádzania nákladov vyjadruje rovnaké postavenie oboch manželov k veciam patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva. Pokiaľ zákon ustanovuje, že veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne, je tým vyjadrené ich právo, a nie povinnosť veci užívať. Právu spoločne vec užívať zodpovedá povinnosť manželov uhrádzať náklady vynaložené na vec alebo spojené s jej užívaním a udržiavaním. Úhrada týchto nákladov sa spravidla uskutočňuje v rámci hospodárenia s bezpodielovým spoluvlastníctvom (napr. zo spoločných peňazí). Ak ich však uhradil iba jeden z manželov z vlastných prostriedkov (z oddeleného majetku), môže sa v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva domáhať náhrady takto vynaložených nákladov. Spoločné práva a povinnosti manželov k veciam, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve, a teda aj ich spoločné právo tieto veci užívať a spoločná povinnosť uhrádzať náklady na ne, trvajú aj v prípade, keď manželia zrušili spoločnú domácnosť. Ustanovenie § 146 OZ neupravuje vzťahy manželov k spoločnému majetku vrátane jeho užívania v období, keď ešte nedošlo k vyporiadaniu ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. Prax, pripúšťajúc, že aj po zániku tohto majetkového spoločenstva až do jeho vyporiadania zostáva každý z manželov vlastníkom celej veci, ktorý je obmedzený rovnakým vlastníckym právom druhého, zdôrazňuje, že manžel, ktorý za týchto okolností vec sám užíva, sám tiež znáša náklady spojené s jej užívaním a udržiavaním a zodpovedá za to, že sa v dôsledku jej užívania zmenil stav veci, najmä však za to, že došlo k jej znehodnoteniu, poškodeniu alebo zničeniu. Na základe vyššie uvedeného bolo preto potrebné žalobu v celom rozsahu zamietnuť a to z dôvodu, že bezpodielová spoluvlastníčka sa podľa názoru súdu nemôže domáhať uloženia povinnosti zaplatiť nájomné, resp. odplatu za užívanie žalovanému. Žalobkyňa sa v konaní domáhala iba úhrady nájomného, resp. odplaty za užívanie, neuplatňovala si nárok na úhradu vynaložených nákladov, ktoré vynaložila na spoločný majetok, v zmysle vety druhej ustanovenia § 150 OZ, a k tomuto ani nepredkladala dôkazy. Súd má zato, že nakoľko je zrejmé, že v čase uzatvorenia dohody boli nehnuteľnosti stále v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, každý z nich mal právo užívať spoločnú vec (nehnuteľnosť) v celosti. Ak bol právnym dôvodom zániku bezpodielového spoluvlastníctva rozvod, právne pomery manželov sa vyporiadajú podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka vzťahujúcich sa na bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (§ 149 OZ). K vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva spôsobom podľa § 149 OZ dochádza aj v prípade jeho zrušenia rozhodnutím súdu (§ 148 ods. 2 OZ, § 148a ods. 2 OZ) alebo po jeho zúžení dohodou manželov podľa § 143a OZ.

41. Právny režim zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva sa až do jeho vyporiadania riadi primerane úpravou Občianskeho zákonníka o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Vzájomné vzťahy manželov týkajúce sa užívania a správy spoločných vecí sa v čase medzi zánikom a vyporiadanim bezpodielového spoluvlastníctva riadia analogicky ustanoveniami § 144 a nasl. OZ. Každý z manželov je do času vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva oprávnený spoločný majetok užívať a spravovať ho a je povinný podieľať sa na nákladoch vynaložených na užívanie a udržiavanie spoločného majetku. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok.

42. Vzhľadom uvedené neostávalo súdu nič iné ako žalobu v celom rozsahu zamietnuť, a to v časti o zaplatenie 13.300 eur pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne a v časti o 600 eur nakoľko neboli v konaní preukázané skutočnosti tvrdené žalobkyňou, žaloba v tejto časti nebola dôvodná.

43. Žalobca v konaní navrhol vykonať dokazovanie výsluchom žalobkyne, strany sporu a výsluchom svedkov, detí strán sporu, ktorí boli účastníkmi uzatvorenej Dohody zo dňa 08.05.2022. Súd návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania na pojednávaní zamietol. Súd dospel k záveru, že nevykoná dokazovanie výsluchom svedkov – detí strán sporu z dôvodu, že listinné dôkazy predložené žalobkyňou svedčia len o skutočnosti, že v zmysle čl. III bod 5 bola žalobkyňa oprávnená prevziať plnenia titulom

dojednanej zmluvnej pokuty, teda miesto plnenia, pričom nebolo sporné, že vlastníkami nehnuteľností (bytov), ktorých včasné nevypratanie bolo zabezpečené dojednanou zmluvnou pokutou, boli účastníci 3 a 4 dohody, teda odlišný od žalobkyne. Existenciu hmotnoprávneho nároku žalobkyne voči žalovanému neboli spôsobilé preukázať ani výsluchy strán sporu, ako ani svedkov – ostatných účastníkov uzatvorenej dohody zo dňa 08.05.2022. Z právomoci súdu podľa § 185 ods. 1 CSP rozhodovať, ktoré z navrhnutých dôkazov súd vykoná, vyplýva, že je na súde, aby na základe odôvodnených návrhov na vykonanie dokazovania rozhodol o vykonaní len tých dôkazov, ktoré smerujú k preukazovaniu takých medzi sporovými stranami sporných skutkových tvrdení, ktoré sú rozhodujúce pre meritórne rozhodnutie súdu. Rovnako tak pokiaľ ide o výsluch strán sporu, súd uvádza, že v rámci koncentrácie konania majú strany uvádzať všetky podstatné skutkové tvrdenia už v písomnej fáze konania, odhliadnuc od toho, že výsluch strany je podľa § 195 ods. 1 CSP len podporný dôkaz, na ktorého vykonanie je nutné preukázanie toho, že dané skutočnosti nemožno preukázať iným dôkazným prostriedkom. Výsluch svedkov na pojednávaní by navyše ani nebolo možné vykonať, pretože právny zástupca žalobcu nezabezpečil ich prítomnosť na pojednávaní, navyše tak ako na pojednávaní uvádzal právny zástupca žalovaného mal súd zato, že tieto by v konečnom dôsledku s prihliadnutím na samotné znenie uzatvorenej dohody a skutkové tvrdenia žalobkyne týkajúce sa rodinných vzťahov, mohli byť citovo motivované v prospech žalobkyne. Súd neprihliadol ani na listinné dôkazy predložené na pojednávaní zo strany žalobkyne týkajúce sa rozvodu strán sporu ako aj odsúdenia žalovaného, nakoľko mal zato, že žalobkyňa ich v súlade s § 153 CSP nepredložila, neuplatnila včas, pričom je zjavné, že tieto mohla predložiť už spolu s podanou žalobou, resp. aj neskôr v rámci svojho vyjadrenia k podanému odporu žalovaným. Sú zamietol aj návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania, nakoľko mal zato, že vykonanie takéhoto dôkazu je nadbytočne, a vzhľadom na závery prijaté súdom aj nehospodárne.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP pretože žalovaný bol úspešný v celom rozsahu, a preto mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%.

48. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

9C/9/2024

A.:B.:C.:XXXX:XXXXXXXXXX.X

9C/9/2024 - 137

IČS: XXXXXXXXXXX

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2 písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

V Leviciach, dňa 11. júna 2025

Mgr. Alexandra Lisiová
s u d c a

Za správnosť vyhotovenia:
Patricia Marková